

Ortth Pál

1924 AUGUSZTUS 15.

ERDÉSZETI LAPOK

LXIII. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

8. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

CZILLINGER ✓ÁNOS

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1924 év II. felére 40.000 K (erd. altiszteknek 20.000 K)

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjársékek (alap. kamat vagy tagdíj) és az időnkint közzétett pótdíj fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék.

(Telefon: 37—22.)

Az „Erdészeti Lapok“ t. Olvasóközönségéhez!

Megilletődve veszem kezembe a tollat, amikor szerkesztői minőségemben köszöntöm a t. Olvasóközönséget! Nem kerestem ezt a különben igen megtisztelő megbízást, nem is érzem magam otthonosan a nagy nyilvánosság porondján, mégis vállaltam ezt a szerepet, mert a különleges körülmények kölcsönös összetalálkozása ezt a megoldást legalább átmenetileg kívánatosá tette.

Szerénytelenség, egyben szinte vakmerőség lenne a mai nehéz időkben *itt most* leszögezni azt a kitaposhatni vélt utat, melyen járni kívánok, ezért kérem a t. Olvasóközönséget, ne tudja be tervszerütlenségnek, ha erről nem, vagy csak igen röviden emlékezem meg.

Legközelebbi törekvésem lapunk terjedelmének emelése érdekében az *anyagi előfeltételek* lehető biztosítása, egyidejűleg a *szunnyadó szellemi erők* rendszeres munkába állítása s általában annak a ténynek köztudattá emelése, hogy ez a mi lapunk, *közös javunk*, ment minden pártpolitikai érdektől,

csak a közérdeket szolgálja, azé az egész országé, azé a szép erdőkoszorúé is, melynek minden lehellete magyar erdész munkásságához fűződik.

Mindezen célok megvalósítása azonban *hosszu, igen hosszú időbe, nagy fáradtságba* és sok *anyagi áldozatba* kerül!

Ehhez kérem a t. Olvasóközönség szives türelmét, szeretetteljes közreműködését és áldozatkészségét.

Budapest, 1924 augusztus hó.

Czillinger János.

Bund Károly bucsuszavához.

Legutóbbi lapszámunk élén bucsuszót hallottunk tőle. Sajnálattal vesszük elköszönését, de másfelől megnyugvást találunk abban, hogy ha tekintélyt és tiszteletet szerzett neve ezentul nem is fogja közlönyünk cimlapját disziteni, a szerkesztéssel járó lenyügöző gondoktól való szabadulás után annál nagyobb lendülettel fogja kedvenc mesterségét, a magyar erdészeti irodalom beható művelését tovább folytatni.

Bund Károly már mint fiatal erdész — a 90-es évek derekán — nemcsak a hazai, hanem a külföldi német irodalomban is megjelent önálló szakdolgozatai révén jelentős hirnévre tett szert. Egyéb jeles tulajdonságai mellett ennek köszönhette, hogy 1900-ban az egyesület titkárává választották. Ezen idő óta ugyyszólván nem volt számottévő szakkérdés, amellyel alaposan ne foglalkozott volna, nem volt az erdész társadalmat, az országos erdészeti érdekeket érintő mozgalom, amelyből oroszlánrészét ki ne vette volna.

Az egyesület közlönye, az „Erdészeti Lapok“ hasábjai tanuságot tesznek erről a *negyedszázadon át* folytatott hatalmas irodalmi tevékenységről, amely munkásságával *Bund Károly* *elévülhetetlen érdemeket szerzett.*

Írói egyéniségét sokoldalú képzettsége, széles látóköre, a mély elméleti tudással szinte szokatlanul társult gyakorlati érzeke, mindenekfelett pedig — a legviharosabb időkben is — egyformán megnyilatkozó, higgadt, bölcs mérséklete és tapintatossága jellemezte.

Jóllehet az erdészeti tudományok minden ágában beható irodalmi tevékenységet fejtett ki, mindamellet leginkább kedvelt szakmája az erdőrendezés volt. Helyszüke miatt nem hivatkozunk egyebekre, mint az 1900—1905. évek alatt megjelent: „*Vázlatok a külföldi erdőgazdaság köréből*“, „*A külföld erdőrendezési eljárásai*“, „*A magyar erdőrendezés kritikai méltatása*“ idevágó, nagyobb, sorozatos közleményeire. Különös szeretettel foglalkozott az erdőmiveléssel is, az utóbbi években pedig rendkívüli szakavatottságot tanusított az erdőgazdaságot oly közelről érdeklő adó- és földbirtokpolitikai ügyek tárgyalása folyamán.

A közelmúlt évtized szomorú eseményei nehéz viszonyokat teremtettek az egyesület, s így az „Erdészeti Lapok“ életében is, amely körülmény a lapok külső megjelenésében is látható nyomott hagyott.

Csak egy pillantást kell vetnünk könyvszekrényünkre, a szomoruan nagy idők történetét egyszerre leolvashatjuk a vaskos foliánsok után sorakozó lesorvadt kötetek fokozatos elvékonyodásán is.

Állandó és nehéz harcot vivott itt az egyesület anyagi érdekeit védő s egyben az előfizetők megterhelését mentesítő titkár önmagával, a szerkesztővel, s egyenesen az előfizetők érdekeinek túlzott védelme tartotta vissza a lap terjedelmének emelésétől. A szerkesztői ténykedéstől való megválással úgy érezte, hogy a megpróbáltatások mélypontját túlhaladta, s a lassu, de fokozatos fellendülés reményében bocsátja lapját további viszontagságos útjára.

Mint elől is említettük, mi nem bucsuzunk tőle. Nemcsak azért, mert a továbbra is megtartott titkári minőségében módjában lesz az „Erdészeti Lapok“ újbóli fellendítését elősegíteni, hanem főképen azért, mert felszabadult ereje, új foglalkozási köre ismét odaállítja őt dédelgetett kedvencei, az erdőrendezés és erdőmivelés közvetlen szolgálatába s az üde, zöld bükkösökkel, terebélyes tölgyesekkel való mindennapi érintkezés nem fogják engedni, hogy értékes tolla zavartalanul pihenjen!

Czillinger János.

Erdőgazdaságaink és a fapiac helyzete.

Tüzifapiacunk szokásos tavaszi ellanyhulása után így aratás táján úgy a kereslet, mint az árak erősen emelkedő irányzatot szoktak mutatni.

Az idei gazdasági év ebben a tekintetben meglepetéssel szolgált.

Bár a nagy fogyasztóhelyek (Budapest és a nagyobb vidéki városok) detail eladási árai a juniusi árakkal szemben emelkedést mutatnak, a kereslet a kínálattal szemben aránylag csekély s a termelői (feladóállomási) árak május vége óta esőkentek.

A visszaesés okait megtalálni nem nehéz. A szomszédos államok fizetési eszközei, különösen a lei erősen visszaestek s a megszállott területekről származott tűzifa ára, — bár idegen pénzben számítva számszerű áremelkedést mutat — magyar koronában visszaesuszott.

A pénzszűke, a rendezetlen hitelviszonyok, a korona állandósulása és a drága kamat igen szűkre szabták a határokat, amelyek között a kereskedelem mozoghat, ezért a kínálat került tulsulyba.

Csökkenti az elhelyezési lehetőségeket az a körülmény is, hogy a közintézmények jó része ma még nem rendelkezik a tüzelőanyag beszerzéséhez szükséges hitellel s a keresletből ezek a nagy tételek hiányoznak.

Viszont a fogyasztói árak emelkedését a vasuti szállítási díjak és mellékilletékek emelkedésére és a munkabérek folytonos drágulására kell visszavezetnünk.

Amennyire a helyzetet a közeljövőben megítélni lehet, a piacnak ez a helyzete az erdőgazdaságot is nehéz kérdés elé fogja állítani, annál inkább, mert tűzifatermékeink minőség tekintetében sem állják teljesen a versenyt.

Belföldi termelésünk elhelyezési lehetőségei ma a belföldi piacon kedvezőtlenebbek, mint az u. n. import-fáé.

Az Alföld majdnem egész szükséglete s a fővárosi fogyasztás jó része a román megszállott területekről nyer ki-elégítést.

Sőt a felvidéki és dunántuli termelések termékei ma már

a hozzájuk közelfekvő piacokon is erősen érzik az import-faversenyét s félő, hogy rövidesen olyan ártételek mellett tudnak csak értékesíteni, amelyek a folyton emelkedő kiadásokat sem fedezik.

Az áreltolódás ugyanis végeredményében csak a termelő vállaira fog nehezedni, legyen az birtokos, vagy vállalat!

Meg kell állapítanunk, hogy a mai vasuti tarifaszámítás mellett a dunántuli és a nógrádgömöri részekben fekvő tömegesebb erdőségünk fatermése drágábban szállítható Budapestre, sőt a legtöbb közeli nagyobb fogyasztóhelyre is, mint az ugyanolyan távolfekvő határállomásról az import-fa.

Nagyobb erdőterületeink ugyanis mind helyiérdekű vonalak mentén fekszenek, míg a főbb fogyasztóhelyek, csak az állami vagy más fővonal igénybevételével közelíthetők meg.

A szállításnál tehát mindenütt két-háromféle vasutvonalat kell igénybevenni, aminek következményeképpen a díjtételt úgy számítják, mintha a küldeményt az átmenő állomáson újból adták volna fel.

Hogy mit jelent ez pénzben, annak igazolására álljon itt egy kis összehasonlítás:

10.000 kg tűzifa fuvardija a Budapest-dunabalszabparti vasútállomásokra, aranykoronákban:

Határállomás: Belföldi állomás:

a) 100 km -en belül:

	ar. K		ar. K
Szob	64 km — 30	Diósjenő	63 km — 43
		Vértesszőlős	70 km — 44
		Drégelypalánk	82 km — 50

Határállomás: Belföldi állomás:

b) 100—200 km között:

	ar. K		ar. K
Somoskőujfalu	134 km — 48	Mátraballa	131 km — 60
		Nógrádszakáll	131 km — 74
		Parád	140 km — 63
		Szentgál	144 km — 77

*Határállomás:**Belföldi állomás:**c) 200 km -en felül:*

	ar. K		ar. K
Lökösháza	225 km — 69	Zirc	210 km — 82
Biharkeresztes	229 km — 69	Böhönye	210 km — 92
Bánréve	231 km — 71	Mernye	232 km — 85
Hidasnémeti	247 km — 73	Kisbárapáti	248 km — 90
Nyirábrány	254 km — 76	Türje	261 km — 92
Sátoraljaiújhely	270 km — 78	Erdősokonya	283 km — 97
Gyékényes	283 km — 83	Bak	299 km — 106

Az alföldi fogyasztóhelyeknél ilyen összehasonlításra nincs is szükség, de nem sokkal kedvezőbb a helyzet a Dunántul sem, pld. ugyanez a díjtétel

*Pécsre :**Határállomás:**Belföldi állomás:*

	ar. K		ar. K
Magyarboly	44 km — 25	Sellye	43 km — 37
Drávaszabolcs	39 km — 23		
Bares	64 km — 30	Vajszló	53 km — 39

*Kaposvárra :**Határállomás:**Belföldi állomás:*

	ar. K		ar. K
Gyékényes	72 km — 32	Mesztegye	70 km — 45
		Erdősokonya	72 km — 45

*Nagykanizsára :**Határállomás:**Belföldi állomás:*

	ar. K		ar. K
<u>Bares</u>	84 km — 36	Tófej	83 km — 48
		Tapolca	76 km — 46

Nem kedvezőbb a helyzet Szombathelyre vagy Sopronra vonatkoztatva sem.

Amint a számadatok igazolják, a magyar termelőállomásokon feladott tűzifa Budapesten, de igen sok vidéki állomáson is 10—30 aranykoronával, vagyis 170—500.000 papirkoro-

nával kedvezőtlenebb fuvar-paritásban fekszik, mint az azonos vagy közel azonos távolságu határállomásokra befutó import-fa.

Az ezekre a fogyasztóhelyekre szánt készletek tehát, eltekintve az esetleges minőségi különbségtől, már csak annyival olcsóbban értékesíthetők, mint az import-fa.

Igaz ugyan, hogy ezzel szemben az import-fát a határállomásig is terheli valami — rendszerint nagyon csekély — vasuti szállítási költség, ez a költség azonban legfeljebb a most számításbavett fuvardijkülönbözetet fedezi és egyáltalában nem egyenliti ki azt a nagy különbséget, ami a termelési viszonyok eltérősége folytán a termelési és szállítási bérekben mutatkozik. Nem tartozik e cikk keretébe fejtegetni azt, hogy a megszállott területen lévő tömegtermelések mennyivel olcsóbbak azokon a vidékeken, ahol a lakosság teljesen az erdei munkára van utalva és mennyivel olcsóbban szállítanak régi, már amortizált vasuti berendezéseiken, mint a mi mezőgazdasági munkásokra és helyi fuvarerőre utalt apró erdőgazdaságaink.

Ha azonban figyelembe vesszük azt, hogy a gabonaárak és az iparcikkek árának állandó emelkedése folytán nálunk a napszám- és fuvarbérek már az utolsó időkben is rendkívüli módon emelkedtek, hogy egy vasuti kocsirakomány tűzifa termelése és 10—12 km-re való szállítása 5—6 q buzát igen könnyen felemészt, könnyű belátni, hogy a helyi szükségleteken felülmaradó tűzifakészletek rövid időn belül csak vesztéssel lesznek értékesíthetők.

Igaz ugyan, hogy ezek a magas fuvardíjtételek a helyi fogyasztás ellátásánál a közvetlen közeli termelők érdekeit erősen védik, sajnos azonban épen nagyobb, összefüggőbb erdőbirtokaink, ahol a személyzet, felújítások, progresszív adó, vagyonszállás, kényszerkölcsön stb. a költségeket erősen növelik, a közvetlen fogyasztóhelyektől majdnem mind elég nagy távolságra fekszenek.

Nem kedvezőbb a műfapiac helyzete sem és a veszedelem, amely a belföldi fűrészipart fenyegeti, végeredményben ugyancsak a termelőkre fog átháramlani.

Fuvarbér tekintetében ma a hazai fűrésztelepekre irányított műfa azonos a tüzfával, tehát ebből a szempontból ugyanolyan hátrányban van az import-rönkkel szemben, mint a belföldi tüzifa az import-tüzifával. Ha most még hozzávesszük, hogy a külföldi fűrészek legnagyobb része a termelés közvetlen közelében létesült és így a nyersanyagnak a fűrészig való vasuti szállítását megtakarítja, minden részletezés nélkül megtaláljuk a nyitját annak, miért nem képes a Budapesten, vagy valamely magyar fűrésztelepen előállított fatermék versenyezni a külföldi áruval olyan helyen, ahová neki is vasuton kell a készterméket szállítania.

Mélyreható megfontolást igényelnek ezek a dolgok, mert erdőgazdaságunk egész jövője jóformán ezen a kérdésen fordul meg. Ugy vélem, hogy a békés állapotra való áttéréssel, vissza kell térniök azoknak a kedvezményeknek is, amely kedvezményeket a belföldi termelésnek a békés állapot biztosít.

Igy elsősorban meg kell szünni annak a háborueredményezte visszás állapotnak, amely a különböző állami szállításoknál (így különösen az államvasutnál) a belföldi termékek árát mindenkor a külföldi termékek ára alá szorította, vagy legalább is ezzel kívánta egyensúlyba helyezni.

Itt volna az ideje a belföldi termelést és munkákat abban a támogatásban részesíteni, amelyben részesítette azt a béke-idők közgazdasága azáltal, hogy magasabb ártétel mellett is tőle vásárolt azért, hogy a munkabért és keresetet a külföldnek ne juttassa.

De másrésről bármennyire ellenkező is ez az államvasutak tisztán finánciális számításával, feltétlenül mérsékelni kell a rakodóbérek, kocsi kiállítás stb. címén szedett rendkívüli nagy mellékkilleteket, feltétlenül csökkenteni kell a helyiérdekű vasutakról más vasutakra való átmenetnél mutatkozó rendkívüli szállítási díjkülönbözeteket, végül módot kell keresni a szállítási visszatérítések visszaállítására olyan szállítók részére, akik egy-egy állomásról nagyobb mennyiségű tömegárut szállítanak.

Ezeken az intézkedéseken kívül a legfontosabb kérdés lesz az erdőgazdasági hitel kérdésének rendezése.

Nem azt a nehézkes, kötöttformájú hitelt értem, amelyet a már meglévő törvény biztosít az erdőgazdaság részére, mert hiszen ilyen hitellel, ilyen feltételek mellett termelési, vagy szállítási költségeket fedezni egyáltalában nem lehet.

Egyébként is a jelzáloghitelek valorizálásának kérdése még mindig annyi titkos veszedelmet rejt magában, hogy a mai bizonytalan gazdasági viszonyok mellett ilyen hitel aligha lesz igénybevehető.

Feltétlenül módját kellene azonban ejteni annak, hogy termelő erdőgazdaságaink közvetlenül is élvezhessenek hitelt a Jegyintézettől és ne legyenek 30 százalékos, vagy ennél még drágább bankhitelre utalva, esetleg arra kényszerítve, hogy az üzemi költségek fedezése céljából termékeiket bármilyen áron piacra dobják.

Ugy vélem, a kérdés fontossága megérdemli, hogy az egyesület komolyan és erélyesen foglalkozzék vele és pedig a legrövidebb időn belül.

Laitner Elek †

Mult számunkban röviden közöltük, hogy *Laitner* Elek ny. miniszteri tanácsos folyó évi július 5-én Budapesten meghalt. Vele ismét egy oszlopos tagja dőlt ki annak az erdészgenerációnak, amely a magyar erdőgazdaság megalapozásának és fokozatos fejlesztésének nehéz, uttörő munkájában vezetőszerepet töltött be s hosszú szolgálata alatt elévülhetetlen érdemeket szerzett.

Laitner Elek 1844-ben Nagybányán született. A gimnáziumot Szatmáron, az erdészeti akadémiát Selmechányán végezte. Az erdészeti akadémia elvégzése után, 1864-ben, mint erdészjelölt a nagybányai cs. és kir. bányászati és erdőgazdasági jószágigazgatóságnál kezdte meg szolgálatát. 1869—1871-ig Nagybánya sz. kir. városnál az erdész mérnök tanácsosi állást töltötte be. 1871-ben, mint m. kir. erdész a nagybányai m. kir. erdőhivatalnál újból állami szolgálatba lépett. 1877—1880. évek alatt Pécskán a m. kir. állami javak igaz-

gatóságánál erdőrendező, 1880-tól 1890-ig Kolozsvárt kir. erdőfelügyelő volt, 1890-től pedig 1915 január hóban történt nyugdíjbavonulásáig a besztercei m. kir. erdőigazgatóság vezetője lett, kezdetben erdőigazgatói, 1905-től kezdve miniszteri tanácsosi rangban.

Amint életrajzi adataiból látható, aránylag fiatalon jutott vezetőállásba. Kir. erdőfelügyelő az erdőtörvény életbeléptetése alkalmával lett s ebben az állásában az erdőtörvény végrehajtásának nehéz, uttörő munkájában kellett képességeit érvényesíteni. A legnehezebb feladat akkor szakadt rá, amikor a naszódvidéki erdők sorsát kellett rendezni. Ugyanis, amikor 1884-ben br. Bánffy Dezső erdészeti kormánybiztossá nevezetett ki Beszterce-Naszód vármegyébe, Laitner Eleknek, mint eme kerület kir. erdőfelügyelőjének, jutott az a fontos feladat, hogy a kormánybiztost nehéz munkájában helyes szaktanácsokkal és célravezető javaslatokkal támogassa. Ő ennek a feladatnak minden tekintetben fényesen meg is felelt, úgy, hogy amikor a naszódvidéki erdők ügyének rendezése a Laitner Elek közreműködésével és jórészt az ő előmunkálatai alapján készült 1890. évi XIX. t.-c. törvényerőre emelkedésével befejezést nyert s az erdők gazdaságának további intézését az erdészeti kormánybiztosságtól az előbb említett t.-c. értelmében szervezett besztercei m. kir. erdőigazgatóságnak kellett átvenni, az erdőigazgatóság élére Laitner Elek nevezetett ki erdőigazgatónak.

Az erdőigazgatóság megszervezését, az erdőbirtokokat terhelő jelentékeny adósságok kifizetését, az erdők feltárását és jövedelmezővételének nehéz munkáját Laitner Elek általános közmegelegedésre és elismerésreméltó módon oldotta meg.

A naszódvidéki községek, valamint a naszódvidéki iskola- és ösztöndíjalapok jóformán neki köszönhették, hogy az erdőigazgatóság működésének 1890-ben történt megkezdése után alig pár évre, addig soha még csak nem is álmodott jóléthez jutottak. A rozoga templomok, iskolák és más középületek helyett egymásután épültek fel az érdekelt községekben az erdők jövedelméből a szebbnél-szebb templomok, iskolák

és más középületek; ugyancsak az erdőgazdaságnak köszönhető a vármegyében a vasuti hálózat kifejlesztése s az erdőgazdaság jövedelme tette lehetővé, hogy a községek csenevész állatállománya elsőrendü tenyészállatok beszerzésével feljavíttassék, sőt az erdőigazgatóság tetemes anyagi áldozattal még a havasi legelőgazdaság fejlesztésére is példát mutatott, irányt szabott s mindezekon felül a céltudatos erdőgazdálkodás jövedelméből egyszersmindenkorra megszabadította a naszódvidéki községeket mindenféle községi pótdadó terhétől, úgy hogy ezeknek a községeknek oláh lakossága Laitner Elekét úgy tekintette, mint valami felsőbb lényt s maguk között csak „Tata nostá“-nak (a mi apánknak) nevezték.

Laitner Elek érdemes munkássága úgy lent a nép között, mint felsőbb helyeken is a legteljesebb elismerésben részesült. Az Országos Erdészeti Egyesületnek hosszú időn választmányi tagja volt s egy alkalommal ez az egyesület a Horváth Sándor-féle 1000 koronás jutalmat is a gyakorlati erdőgazdaság terén szerzett érdemei elismeréséül neki ítélte oda. Tagja volt az erdészeti állámvizsgabizottságnak is. Érdemei azonban legfelsőbb helyen is elismerésre találtak, amennyiben a király 1903-ban a Ferenc József-rend tisztjévé, 1915-ben pedig nyugalombavonulása alkalmával a Lipót-rend lovagkeresztjével tüntette ki.

Mivel hálálták meg az oláhok ezt a sok jót, amit anyagi és kulturális fejlődésük érdekében évtizedeken át tett értük?! Ezt az öreg urat, akinél nagyobb jötevője az erdélyi oláhnépnek aligha volt, dacára öreg korának s dacára annak, hogy távortartotta magát minden politikai mozgalomban való résztvételtől, nem türték meg Kolozsváron nyugodalmas otthonában, hanem őt is, mint annyi derék magyar embert, csak azért, mert magyar volt, bujdosóvá tették. Ki kellett költöznie Budapestre, s a megszokott és meg is érdemelt kényelem helyett egy penzió butorozott szobájában élte itt öreg napjait. Nyugodjék csendesen!

K Ü L Ö N F É L É K

Felhívás! Tisztelettel kérjük t. tagjainkat és lapunk t. előfizetőit, hogy a hátralékos tagdíjakat és előfizetési díjakat a folyó évi januári és májusi lapszámunkhoz csatolt csekklap felhasználásával beküldeni sziveskedjenek.

Egyszerű famagasságmérő. Az Erdészeti Lapok 1909. évi VII. füzetében „A talaj hajlásszögének egyszerű mérése“ cím alatt magunk által is könnyen elkészíthető és — ha tetszik — állandóan zsebben hordható olyan eszközt ismerttettem meg, amely erdőrendezési célra szolgáló famagasságmérésekre is célszerűen alkalmazható.*

Ezzel a famagasságmérővel úgy kell bánni, mint általában a szabad kézben tartott és hasonló elméleti alapon álló famagasságmérőkkel. Különösen ügyelni kell arra, hogy a derékszögű háromszög vízszintes befogójának a fatörzsszel érintkező pontját helyesen állapítsuk meg. Az ezen alul levő törzsrész hosszát általában közvetlenül mérjük meg.

A famagasságmérő hátlapjára ráírjuk a 245—246. oldalon közölt táblázatot, amelyből a fatávolságnak szalaggal vagy méterrel való megmérése és a fa csucsához vezető irányvonal hajlásszögének a famagasságmérő fokbeosztásáról való lenézése után a fának a szemmagasság vízszintese feletti magassága kiolvasható.

Béky Albert.

* Az idézett leírást (E. L. 1909. évf. 391. old.) itt közöljük: Próba-felvételi könyv (vagy faállomány-felvételi könyv, esetleg zsebnaptár) egyik táblájának belső oldalára 8—12 cm-es sugárral félkört rajzolok, úgy hogy átmérője (a félkör talpvonala) a könyv táblájának külső, szabad élével párhuzamos legyen. Ezután ugyanazon középpontból s ugyanarra az átmérőre úgy 1 cm.-rel rövidebb sugárral másik félkört is rajzolok s a két félkör közötti pásztnak (körgyűrűn) az átmérőre merőleges sugárt záróvonalnak téve, kétirányú fokbeosztást készítek. Erre lyukat szurok a kör (félkör) középpontjában, beragasztom ide pecsétviaszkkal vagy egyéb 8—12 cm. hosszú cérnának vagy selyemnek egyik végét, a másik végére pedig ugyancsak pecsétviaszkból (vagy bádoglapocskából, ólomból) kis lapos nehezéket erősítek s ezzel készen is van a lejtőszögmérő-eszköz.

Magassági vagy mély- ségi szög	A fától való vízszintes távolság méterben																				
	10	12	14	16	18	20	22	24	26	28	30	32	34	36	38	40	42	44	46	48	50
fok	Famagasság méterben																				
21	3·8	4·6	5·4	6·1	6·9	7·7	8·5	9·2	10·0	10·8	11·5	12·3	13·1	13·8	14·6	15·4	16·1	16·9	17·7	18·4	19·2
22	4·0	4·9	5·7	6·5	7·3	8·1	8·9	9·7	10·5	11·3	12·1	12·9	13·7	14·5	15·4	16·2	17·0	17·8	18·6	19·4	20·2
23	4·2	5·1	5·9	6·8	7·6	8·5	9·3	10·2	11·0	11·9	12·7	13·6	14·4	15·3	16·1	17·0	17·8	18·7	19·5	20·4	21·2
24	4·5	5·3	6·2	7·1	8·0	8·9	9·8	10·7	11·6	12·5	13·4	14·3	15·1	16·0	16·9	17·8	18·7	19·6	20·5	21·4	22·3
25	4·7	5·6	6·5	7·5	8·4	9·3	10·3	11·2	12·1	13·1	14·0	14·9	15·9	16·8	17·7	18·7	19·6	20·5	21·5	22·4	23·3
26	4·9	5·9	6·8	7·8	8·8	9·8	10·7	11·7	12·7	13·7	14·6	15·6	16·6	17·6	18·5	19·5	20·5	21·5	22·4	23·4	24·4
27	5·1	6·1	7·1	8·2	9·2	10·2	11·2	12·2	13·3	14·3	15·3	16·3	17·3	18·3	19·4	20·4	21·4	22·4	23·4	24·5	25·5
28	5·3	6·4	7·5	8·5	9·6	10·6	11·7	12·8	13·9	14·9	16·0	17·0	18·1	19·1	20·2	21·3	22·3	23·4	24·5	25·5	26·6
29	5·5	6·7	7·8	8·9	10·0	11·1	12·2	13·3	14·4	15·4	16·6	17·7	18·9	20·0	21·1	22·2	23·3	24·4	25·5	26·6	27·7
30	5·8	6·9	8·1	9·2	10·4	11·5	12·7	13·9	15·0	16·2	17·3	18·5	19·6	20·8	21·9	23·1	24·3	25·4	26·6	27·7	28·9
31	6·0	7·2	8·4	9·6	10·8	12·0	13·2	14·4	15·6	16·8	18·0	19·2	20·4	21·6	22·8	24·0	25·2	26·4	27·6	28·8	30·0
32	6·2	7·5	8·8	10·0	11·3	12·5	13·8	15·0	16·3	17·5	18·8	20·0	21·3	22·5	23·8	25·0	26·3	27·5	28·8	30·0	31·2
33	6·5	7·8	9·1	10·4	11·7	13·0	14·3	15·6	16·9	18·2	19·5	20·8	22·1	23·4	24·7	26·0	27·3	28·6	29·9	31·2	32·5
34	6·7	8·1	9·5	10·8	12·1	13·5	14·8	16·2	17·5	18·9	20·2	21·6	22·9	24·3	25·6	27·0	28·3	29·7	31·0	32·4	33·7
35	7·0	8·4	9·8	11·2	12·6	14·0	15·4	16·8	18·2	19·6	21·0	22·4	23·8	25·2	26·6	28·0	29·4	30·8	32·2	33·6	35·0
36	7·3	8·7	10·2	11·6	13·1	14·5	16·0	17·4	18·9	20·3	21·8	23·3	24·7	26·2	27·6	29·1	30·5	32·0	33·4	34·9	36·3
37	7·5	9·1	10·6	12·1	13·6	15·1	16·6	18·1	19·6	21·1	22·6	24·1	25·6	27·1	28·6	30·2	31·7	33·2	34·7	36·2	37·7
38	7·8	9·4	10·9	12·5	14·1	15·6	17·2	18·8	20·3	21·9	23·4	25·0	26·6	28·1	29·7	31·3	32·8	34·4	35·9	37·5	39·1
39	8·1	9·7	11·3	13·0	14·6	16·2	17·8	19·4	21·1	22·7	24·3	25·9	27·5	29·2	30·8	32·4	34·0	35·6	37·3	38·9	40·5
40	8·4	10·1	11·8	13·4	15·1	16·8	18·5	20·1	21·8	23·5	25·2	26·9	28·5	30·2	31·9	33·6	35·2	36·9	38·6	40·3	42·0

Magassági vagy mély- ségi szög	A fától való vízszintes távolság méterben																				
	10	12	14	16	18	20	22	24	26	28	30	32	34	36	38	40	42	44	46	48	50
fok	Famagasság méterben																				
41	8·7	10·4	12·2	13·9	15·7	17·4	19·1	20·9	22·6	24·3	26·1	27·8	29·6	31·3	33·0	34·8	36·5	38·3	40·0	41·7	43·5
42	9·0	10·8	12·6	14·4	16·2	18·0	19·8	21·6	23·4	25·2	27·0	28·8	30·6	32·4	34·2	36·0	37·8	39·6	41·4	43·2	45·0
43	9·3	11·2	13·1	14·9	16·8	18·7	20·5	22·4	24·3	26·1	28·0	29·9	31·7	33·6	35·4	37·3	39·2	41·0	42·9	44·8	46·6
44	9·7	11·6	13·5	15·5	17·4	19·3	21·3	23·2	25·1	27·0	29·0	30·9	32·8	34·8	36·7	38·6	40·6	42·5	44·4	46·4	48·3
45	10·0	12·0	14·0	16·0	18·0	20·0	22·0	24·0	26·0	28·0	30·0	32·0	34·0	36·0	38·0	40·0	42·0	44·0	46·0	48·0	50·0
46	10·4	12·4	14·5	16·6	18·6	20·7	22·8	24·9	26·9	29·0	31·1	33·2	35·2	37·3	39·4	41·4	43·5	45·6	47·7	49·7	51·8
47	10·7	12·9	15·0	17·2	19·3	21·4	23·6	25·7	27·9	30·0	32·2	34·3	36·4	38·6	40·7	42·9	45·0	47·2	49·3	51·5	53·6
48	11·1	13·3	15·6	17·8	20·0	22·2	24·4	26·7	28·9	31·1	33·3	35·6	37·8	40·0	42·2	44·4	46·7	48·9	51·1	53·3	55·6
49	11·5	13·8	16·1	18·4	20·7	23·0	25·3	27·6	29·9	32·2	34·5	36·8	39·1	41·4	43·7	46·0	48·3	50·6	52·9	55·2	57·5
50	11·9	14·3	16·7	19·1	21·5	23·8	26·2	28·6	31·0	33·4	35·8	38·1	40·5	42·9	45·3	47·7	50·1	52·4	54·8	57·2	59·6
51	12·4	14·8	17·3	19·8	22·2	24·7	27·2	29·6	32·1	34·6	37·1	39·5	42·0	44·5	46·9	49·4	51·9	54·3	56·8	59·3	61·8
52	12·8	15·4	17·9	20·5	23·0	25·6	28·2	30·7	33·3	35·8	38·4	41·0	43·5	46·1	48·6	51·2	53·8	56·3	58·9	61·4	64·0
53	13·3	15·9	18·6	21·2	23·9	26·5	29·2	31·8	34·5	37·2	39·8	42·5	45·1	47·8	50·4	53·1	55·7	58·4	61·0	63·7	66·4
54	13·8	16·5	19·3	22·0	24·8	27·5	30·3	33·0	35·8	38·5	41·3	44·0	46·8	49·5	52·3	55·0	57·8	60·5	63·3	66·0	68·8
55	14·3	17·1	20·0	22·8	25·7	28·6	31·4	34·3	37·1	40·0	42·8	45·7	48·6	51·4	54·3	57·1	60·0	62·8	65·7	68·5	71·4
56	14·8	17·8	20·8	23·7	26·7	29·7	32·6	35·6	38·6	41·5	44·5	47·5	50·4	53·4	56·3	59·3	62·3	65·3	68·2	71·2	74·2
57	15·4	18·5	21·6	24·6	27·7	30·8	33·9	37·0	40·0	43·1	46·2	49·3	52·4	55·4	58·5	61·6	64·7	67·8	70·8	73·9	77·0
58	16·0	19·2	22·4	25·6	28·8	32·0	35·2	38·4	41·6	44·8	48·0	51·2	54·4	57·6	60·8	64·0	67·2	70·4	73·6	76·8	80·0
59	16·6	20·0	23·3	26·6	30·0	33·3	36·6	39·9	43·3	46·6	49·9	53·2	56·6	59·9	63·2	66·6	69·9	73·2	76·5	79·9	83·2
60	17·3	20·8	24·2	27·7	31·2	34·6	38·1	41·6	45·0	48·5	52·0	55·4	58·9	62·4	65·8	69·3	72·7	76·2	79·7	83·1	86·6

„A szikesfásítási kísérletek előtt“ cím alatt *Magyar Pál* m. kir. erdőmérnök igen érdekes tanulmányt irt erről a különösen manapság nagy horderejű, eddig még meg nem oldott kérdésről. *Magyar Pál* — mint értesülésünk — már két év óta dr. *Tuzson János* tudományegyetemi tanár mellett működik s nemrégiben épen azoknak a növénygyűjteményeknek összeállításával foglalkozott, amelyek a növényföldrajzi megfigyelések megkönnyítése céljából az alföldi fásításoknál az illetékes körök között ki lesznek osztva.

A szikesfásítási kísérletek az Alföld több helyén beállítottak, azonban e téren a püspökladányi kísérletek ígérkeznek leginkább nagyobb szabásúnak.

Magyar Pál rövid tanulmányából kitűnik, hogy kellő értelemmel bír a szikesfásítás kérdésének gyakorlati megoldásához s mivel másfelől látjuk azt, hogy a szikeseken foganatosított növényföldrajzi megfigyelései máris elegendő támpontot nyújtanak ennek a kísérletnek lehető rendszeres és szakszerű megindításához, a legszebb reményekkel nézünk a kísérletek beállítása elé.

Igen érdekes részlete ennek a tanulmánynak a kísérleteknél alkalmazandó fafajokról és a különféle eljárásokról szóló fejezete. A szikesek növényvilágát közelebbről ismerő szaktársaink ezenkívül hasznos összeállítást találnak benne a különféle szikeseken előforduló növényiszövetkezetekről. Sajnálatunkra a kiadványon nincs jelezve az, hogy a tanulmány hol szerezhető be. A füzetet a Röttig-Romwälder nyomdá Rt. (Sopron) állította ki.

A „Nematus Septentrionalis“ fellépte. Az elmúlt év folyamán egy a kecskeméti erdészeti kísérleti telep éger- és nyír-állományait pusztító rovarfaj lárváit küldöttem meghatározás végett a soproni erdészeti központi kísérleti állomásnak és onnan azt a választ kaptam, hogy azok a levéldarazsak *Nematus* nemének fajai közül valók, még pedig valószínűleg a *Nematus Septentrionalis* L. álhernyói, amelynek lombfákon való előfordulásáról a hazai irodalom nem tud, a német irodalom pedig fontosságot nem tulajdonít neki s így irtására módokat sem ajánlhattak.

Azóta kétségtelenül megállapíthattam, hogy tényleg a *Nematus Septentrionalis* L. pusztításáról van szó. Nevezett károsító legelőször az 1922. év tavaszán jelentkezett, de kisebb mértékű fellépte szembetünő károsítással nem járt. 1923. év május végén tömegesen jelentkezett pizkoszöldesszinű, feketefoltos álhernyója az égerek levelein; azok teljes lekopasztása után a nyirfák lombját támadta meg és június második felében bebábozódott.

A lombjától megfosztott állományok újból kizöldültek és akkor — szeptember első napjaiban — megjelent a károsító második generációja, mely úgy az éger-, mint a nyirállományt másodsor is teljesen lekopasztotta.

Most már szoros megfigyelés alatt tartottam, fejlődését figyeltem és mivel szeptember végén a második generáció a lombtalan takaró alatt bábozódott, télen *sértésekkel* járattam a területet, mire 1924. év tavaszán már alig néhány álhernyója jelentkezett.

Ugy az éger-, mint a nyirállomány a múlt évi kétszeri teljes lerágást látszólag minden komolyabb következmények nélkül heverte ki.

Wingert János.

A vadászjegyek és fegyverigazolványok illetékéről szóló 5007. P. M. számú rendelet (megjelent 1924 július 13-án a Budapesti Közlöny 146. számában) szerint a vadászjegyek illetve 24 aranykorona, a lőfegyverek illetve pedig minden egyes lőfegyver után 5 aranykorona. Illetékmentes vadászjegyre és fegyverigazolványilleték alól való mentességre tarthatnak igényt többek közt: a hatóság által felesketett erdőtiszték, erdőőrök, a kir. erdőfelügyelőség személyzete, a földmivelésügyi minisztériumban alkalmazott központi erdészeti tisztviselők, az erdészeti főiskola, az erdőőri és vadőri szakiskolák hallgatói (a tanulmányi idő tartamára), végül az erdőgazdaságnál alkalmazott csőszök, pásztorok és erdőkerülők.

Személyi hírek. A m. kir. földmivelésügyi miniszter *Ulreich* Gyula min. tanácsost és *Szádeczky Kardoss* Miklós m. kir. főerdőtanácsost f. é. jul. hó végével állandó nyugalomba helyezte, *Balás* Emil m. kir. főerdőmérnököt pedig az ideiglenesen Tatán elhelyezett m. kir. erdőgazdasági szakiskola, valamint az ottani m. kir. erdőőri és vadőri iskola vezetésével bizta meg.

A földbirtokreformtörvények végrehajtási utasítása megjelent. A „Budapesti Közlöny“ folyó évi július 20-án megjelent 152. számában látott napvilágot a földreformtörvények (1920 : XXXVI. és 1924 : VII. t.-c.) 5500—1924. M. E. számú végrehajtási utasítása. Ez a magyar gazdatársadalmat elsősorban közelről érintő végrehajtási utasítás nagy izgalmat váltott ki az OMGE-ben, ahol *Hadik* János gróf, a közgazdasági szakosztály elnöke igen élesen támadta a kormánynak azt az eljárást, hogy a végrehajtási rendelet megjelent a nélkül, hogy a gazdatársadalom érdekképviselőiteinek alkalom adódott volna, hogy ahhoz hozzászóljanak.

Bennünket közelebbről nem érint. Bizonyos mértékű leterhelést jelent a kir. erdőfelügyelőségekre nézve a V. U. 13. §. negyedik bekezdésének az az intézkedése, hogy az erdőfelügyelők nem minden esetben vesznek részt a tárgyalóbizottságban, hanem csupán akkor, ha ezt a földművelésügyi miniszter vagy az erdőfelügyelő kívánja, avagy az a megváltást szenvedő fél kéri, aki az eljárásból felmerülő kiszállási költségeket vállalja, illetőleg a kiküldő hatóságnál letétbe helyezi. *Hivatalból minden esetben* meg kell hívni az erdőfelügyelőt akkor, amikor az 1923. XIX. t.-c. 1. §-ában említett területekről van szó, vagy a megváltási ügy bármely más erdészeti érdeket érint.

Megemlítendőnek tartjuk még a 7. §. 2. pont második és harmadik bekezdésében foglalt azt a rendelkezést, hogy az államot illető elővásárlási jog gyakorlásának eseteinél a gazd. albizottság 15 napon belül köteles határozni, amennyiben pedig nem határoz, vagy nyilvánvaló, hogy nem határozhat, az iratokat az albizottság elnöke köteles saját véleményével a földművelésügyi miniszterhez felterjeszteni.

Jóllehet igen helyeseljük az ügymenet gyorsítását, mindamelllett miután így sok esetben igen fontos ügyek kerülhetik el az erdőfelügyeleti hatóság figyelmét, erdők elidegenítése esetén kívánatosnak tartanánk azt, hogy az albizottság elnökének előterjesztéséről a kir. erdőfelügyelő legalább utólag tudomást szerezhessen.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

Hirdetmény.

Az 1924. évben az őszi erdészeti államvizsga 1924. évi november hó 10-én és a rákövetkező napokon fog megtartani. Az 1924. év őszen erdészeti államvizsgát tenni szándékozók felhivatnak, hogy a szabályszerűen felszerelt és kellően felbélyegzett kérvényeiket az ehhez szükséges engedély iránt a földmivvelésügyi minisztérium erdészeti főosztályának címére (Budapest, V, Országház-tér 11. szám) legkésőbbben 1924. évi augusztus hó végéig küldjék be.

Az erdészeti államvizsgához való bocsátásra mindazok igényt tarthatnak, akik a főiskola szabályszerű elvégzését záradékolt lecekönyvvel igazolják.

Az erdészeti államvizsga alkalmával fizetendő vizsgadíjat 15 (tizenöt) aranykoronában állapítom meg.

Budapest, 1924. évi július hó 18-án.

M. kir. földmivvelésügyi miniszter.

Az „Erdészeti Lapok“ 1924. évi VIII. füzetének
HIRDETÉSEI.

Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Díjszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 1200 korona. (Egyszeri megjelenés mellett egész oldal 200.000 K.) Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfélszeres egy-ségárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Apróhirdetéseknél egy szó 800 K, álláskeresleti hirdetéseknél 400 K.

Külön mellékletek megegyezés szerint.

Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő Részvénytársasága

Budapest IX, Calvin-tér 7. sz.

Elvállalja termelt, tövönálló vagy feldolgozott fakészletek bizományi értékesítését, vesz és elad bármily mennyiségű tűzifát és fűrészelt anyagokat. Értékesítési kérdésekben
készséggel áll az erdőbirtokos
és erdőtiszt urak rendelkezésére.

(2. XI. 8.)

36 éves, kis családú erdőőr 16 éves gyakorlattal állást keres október 1-re. Fácán-, fogolytenyésztésben jártas, vizslaidomításhoz ért, mezőgazdasági gyakorlattal is bír. Volostsuk Péter erdőőr Parád (üveggyár),

(8. II. 1)

VUK M. ÉS FIAI BUDAPEST

FATERMELŐK ÉS FAKERESKEDŐK

ALAPITTATOTT: 1847

Vásárolnak tölgydongafa-, talpfa-, vagy tűzifatermelésre alkalmas erdőket tővön és feldolgozott fakészleteket.

Iroda: V. kerület, Kálmán-utca 10.

Fatelepe: V. kerület, Váci-ut 160.

(I. XII. 8.)

Tölgy-, bükk-, nyár-, hárs-,

DIÓ-GÖMBFÁT

*és egyéb keményfarönköket is
bármely mennyiségben vásárol*

Furnérgyár és Keményfatermelő Rt. Bpest, IX, Csont-u. 1.

(III. 12. 8.)

Főiskolát végzett róm. kath., fiatal, nőtlen, katonaviselt erdőmérnökjelölt szerény igényekkel és fizetési feltételekkel erdőgazdaságnál vagy faipari vállalatnál gyakornoki állást vagy ehhez hasonló alkalmazást keres. Szíves megkeresések Dolensky Károly Pécs, Ferenciek-utca 29. címre küldendők.

(11)

26 éves róm. kath. vallásu, nőtlen, kereskedelmi ismeretekkel bíró erdész, a 4 középiskolát, 2 éves szakiskolát kitűnően végezte; a szakvizsgát jól tette le; 1 évi magánuradalmi, másfél évi államerdészeti gyakorlata van, 2 év óta egy nagyobb faipari rt. külső tisztviselője. Kitűnő bizonyítványokkal rendelkezik. Uradalomban állást keres. Címe: Komáromy László Karád (Somogy megye).

(9)

Erdőmérnök 5 évi gyakorlattal, szenvedélyes vadász (tropikus vadászatokon is részt vett), kedvezőbb megélhetés biztosítása céljából állását változtatni óhajtja. Ajánlatot I. H. címre Erdészeti Lapok kiadóhivatalába kérek.

(7 III. 1)

Erdőőr erélyes és bátor, kitünő bizonyítványokkal felmondatlan állásból október 1-re erdőőri, főerdőőri vagy vadászai állást keres; az erdőgazdaság minden ágában teljesen jártas. Cim a kiadóhivatalban. (6)

Allást keres 33 éves, nőtlen erdőmérnök, németországi (tharandti) oklevéllel. Cim a kiadóhivatalban. (15)

Tölgy-hordódonga és járomfejek augusztus hó 26-án eladásra kerülnek. Bővebb felvilágosítást nyujt postabélyeg beküldése ellenében a miskolci m. kir. erdőhivatal. (12)

Kétéves szakiskolát és négy középiskolát végzett erdész keres személyes bemutatkozás mellett bármikori belépéssel megfelelő állást. Cim a kiadóhivatalban. (13)

Sündisznót vagy süinkutyát, fiatal uhút magas áron veszek. Temesváry Budapest, VII, Csányi-utca 12. (16)

Fiatal, erélyes erdőőr, aki hosszabb gyakorlattal rendelkezik, kitünően szakvizsgázott, 4 középiskolát végzett, az erdőgazdasági munkákban teljesen jártas, erdőőri, vagy vadászai állást keres bármikori belépésre. Cim: *Varga Pál*, Vaszar, Veszprém megye. (5. II. 2)

Szorgalmas és megbízható uradalmi erdész alkalmazást keres. Megbízhatóságának bebizonyítása végett próbaszolgáltatásra is ajánlkozik. Szives megkereséseket a kiadóhivatal továbbít. (14)

Pályázati hirdetmény. Abaujtona vármegye közíg. biz. 501—1924. ga. számú határozata alapján pályázatot hirdetek a kassavidéki m. kir. erdőgondnoksághoz tartozó színi és hidas-németii védkerületi járási erdőőri állásokra.

Kinevezendő erdőőrök alkalmaztatása ideiglenes s csak 1 évi próbaidő után véglegesítettnek nyugdíj nélkül. Javadalmazás: jelenleg havi 502,200 korona.

Pályázni szándékozók felhivatnak, hogy az erdőőri szakvizsga letételét, egészséges testalkatukat, eddigi szolgálatukat, katonai viszonyukat, erkölcsi és politikai magatartásukat igazoló okmányaikkal felszerelt kérvényüket 1924 augusztus 31-ig a kassavidéki m. kir. erdőgondnokságnál — Szikszóra — nyujtsák be. Az állások szeptember hó folyamán elfoglalandók.

Szikszó, 1924 július 31.

(10)

Kassavidéki m. kir. erdőgondnokság.

Erdész vállal bármikori belépéssel kezelői állást, más gazdasági ágakkal összekötve is. Szolid fizetési igényekkel. Cim a szerkesztőségénél. (4. III. 3.)

Őszi vetésre keres a sárvári uradalmi erdészeti hivatal 142 hektoliter szlavóniai kocsányos tölgymagot megvételre, legalább 90% csiraképeséggel, (*quercus pedunculátát*). — 300 hektoliter kocsánytalan tölgymakkot, (*quercus sessiliflorát*), legalább 85% csiraképeséggel. — 27 hektoliter bükkmagot (*Fagus silvatica*) legalább 90% csiraképeséggel, továbbá 200.000 db egy éves bükkpalántot jó gyökérrzellettel, őszi és tavaszi ültetésre. Árajánlatokat kér az urad. erdőhivatal Sárvár. (17. II.)

Az „Erdészeti Lapok“ 1924. évi VIII. füzetének tartalma

	Oldal
Az „Erdészeti Lapok“ t. olvasóközönségéhez (<i>Czillinger János</i>)	133
Bund Károly bucsuszavához (<i>Czillinger János</i>)	134
Erdőgazdaságaink és a fapiac helyzete	136
Laitner Elek †	141
<i>Különlék.</i> Felhívás a tagdíjak és előfizetési díjak beküldésére. —	
Egyszerű famagasságmérő (<i>Béky A.</i>) — Szikesfásítási kísér-	
letek előtt. — A <i>Nematus Septentrionalis</i> fellépte. — A vadász-	
jegyek és fegyverigazolványok illetve. — Személyi hírek. —	
A földbirtokreformtörvények végrehajtási utasítása megjelent.	144
<i>Hivatalos közlemények.</i> Hirdetmény az 1924. évi őszi államvizsga	
tárgyában	150
Hirdetések	I—IV